

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

		Talmud Navigator											
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
נדה-בא סימן													
מימרא		מאן דאמר											
	תינוקת שהביאה שתי שערות - או חולצת או מתיבמת, וחייבת בכל מצות האמורות בתורה.											■	גב.
	וכן תינוק שהביא שתי שערות - חייב בכל מצות האמורות בתורה											■	גב.
	וראוי להיות בן סורר ומורה, משיביא שתי שערות עד שיקיף זקן.											■	גב.
	התחתון ולא העליון, אלא שדברו חכמים בלשון נקיה.											◇ ■	גב.
	תינוקת שהביאה שתי שערות אינה יכולה למאן											◆ ■	גב.
	עד שירבה השחור.											◆ ■	גב.
	וכיון דתנן חייבת בכל מצות האמורות בתורה, או חולצת או מתיבמת למה לי?											⚡	גב.
	לאפקוי מדרבי יוסי											! ◇	גב.
	איש כתוב בפרשה, אבל אשה - בין גדולה ובין קטנה	דאמר: [רבי יוסי]										! ◇	גב.
	קמ"ל: דאי אייתי שתי שערות - אין, אי לא - לא.											!	גב.
	מאי טעמא?											^	גב.
	אשה כאיש.											! ◇	גב.
	וכיון דתנא וכן התינוק שהביא ב' שערות, חייב בכל המצות האמורות בתורה ל"ל?											⚡	גב.
	וכי תימא משום דקבעי לתנאי וראוי להיות בן סורר ומורה											!	גב.
	אימתי הוא בן סורר ומורה - משיביא שתי שערות ועד שיקיף זקן, התחתון ולא העליון, אלא שדברו חכמים בלשון נקיה	תנינא חדא זימנא:										⚡	גב.
	אין ה"נ, אלא - אידי דפריש מילי דתינוקת - קמפרש נמי מילי דתינוק.											!	גב.
	תינוקת שהביאה כ"ל.											■	גב.
	הלכתה כרבי יהודה ומודה רבי יהודה שאם נבעלה לאחר שהביאה שתי שערות - שוב אינה יכולה למאן	ר אבהו א"ר אלעזר:										◇ ■	גב.
	חבריה דרב כהנא סבור למעבד עובדא כרבי יהודה ואע"ג דנבעלה											○	גב.
	לא כך היה מעשה בביתו של רבי ישמעאל שבאת לבית המדרש למאן. ובנה מורכב לה על כתפה, ואותו היום הוזכרו דבריו של רבי ישמעאל בבית המדרש, ובכתה בכייה גדולה בבית המדרש. אמרו: דבר שאמר אותו צדיק יכשל בו זרעו?	אמר לה רב כהנא:										○	גב.
	(במדבר ה') והיא לא נתפשה - אסורה, הא נתפשה - מותרת, ויש לך אחרת, שאע"פ שלא נתפשה - מותרת, ואיזו זו - שקדושיה קדושי טעות, שאע"פ שבנה מורכב על כתפה - ממאנת והולכת לה.	דאמר רב יהודה אמר שמואל משום רבי ישמעאל:										○ ■	גב.
	עד מתי הבת ממאנת - עד שתביא שתי שערות	ונמנו וגמרו:										○ ■	גב.
	פרוש ולא עבוד עובדא.											○	גב.
	רבי יצחק ותלמידי דרבי חנינא עבוד עובדא כרבי יהודה, ואע"ג דנבעלה.											○	גב.
	אזל רב שמן בר אבא אמרה קמיה דר' יוחנן, אזל רבי יוחנן אמרה קמיה דרבי יהודה נשיאה שדר בלישא - ואפקיה.											○	גב.
	לא שירבה השחור ממש, אלא כדי שיהיו שתי שערות שוכבות, ונראות כמי שירבה השחור על הלבן.	רב חסדא אמר מר עוקבא:										◆ ■	גב.
	שתי שערות המקיפות משפה לשפה.	רבא:										◆ ■	גב.
	שתי שערות שאמרו - צריך שיהא בעיקרן גומות.	רב חלבו אמר רב הונא:										◆ ■	גב.
	גומות אע"פ שאין שערות.	רב מלכיו אמר רב אדא בר אהבה:										◆ ■	גב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
		מאן דאמר										
		נדה-בא סימן										
		מימרא										
נב:	ר' חנינא בריה דרב איקא:									◆	■	◇
נב:	ר' פפא:									◆	■	◇
נב:	מאי בנייהו?									^		
נב:	איכא בנייהו שפחות.									!		◇
נב:	ר' אשי, אמר לי מר זוטרא, קשה בה רבי חנינא מסורא:									?		
נב:	אי אשמועינן גומות - ה"א עד שיהו שתי שערות בשתי גומות קמ"ל - דאפילו שתי שערות בגומא אחת .									!		◇
נב:	ומי איכא כה"ג?									?		◇
נב:	והכתיב (איוב ט') אשר בשערה ישופני והרבה פצעי חנם									?		
נב:	איוב בסערה חירף, בסערה השיבוהו. בסערה חירף - אמר לפניו: רבש"ע, שמא רוח סערה עברה לפניך ונתחלפה לך בין איוב לאויב? בסערה השיבוהו - (איוב ל"ח) ויען ה' את איוב מן הסערה, ויאמר אליו: שוטה שבעולם, הרבה נימין בראתי בראשו של אדם, ולכל נימא ונימא בראתי לו גומא בפני עצמה שלא יהיו שתיים יונקות מגומא אחת, שאלמלא שתיים יונקות מגומא אחת - מכחיש מאור עיניו של אדם. גומא בגומא לא נתחלף לי, איוב באויב נתחלף לי?									?		
נב:	לא קשיא, הא - בגופא, הא - ברישא.									!		◇
נב:	ר' יהודה אמר שמואל:									◆	■	◇
נב:	תניא נמי הכי: [ר' שמעון בן יהודה איש כפר עכו שאמר משום רבי שמעון]									■		
נב:	רבנן אמר רב חסדא:									◆	■	◇
נב:	עד מתי הבת ממאנת? עד שתביא שתי שערות - דברי רבי מאיר									◆	■	◇
נב:	עד שירבה השחור									◆	■	◇
נב:	עד שתקוף העטרה									◆	■	◇
נב:	עד שתכלכל.									◆	■	◇
נב:	ואמר רבי שמעון, מצאני חנינא בן חכניאי בצידון ואמר:										○	
נב:	כשאתה מגיע אצל ר"ע אמור לו עד מתי הבת ממאנת? אם יאמר לך עד שתביא שתי שערות, אמור לו והלא בן שלקת העיד במעמד כולכם ביבנה עד שתכלכל, ולא אמרתם לו דבר											
נב:	כשבאתי אצל רבי עקיבא, אמר לי: כלכול זה - איני יודע מהו, בן שלקות - איני מכיר, עד מתי הבת ממאנת - עד שתביא ב' שערות.										○	◇
נב:	שתי שערות האמורות בפרה, ובנגעים, והאמורות בכל מקום - כדי לכופף ראשן לעיקרן - דברי רבי ישמעאל										◆	■
נב:	ר"א:										◆	■
נב:	ר"ע:										◆	■
נב:	ר' חסדא אמר מר עוקבא:										◆	◇
נב:	הלכה כדברי כולן להחמיר.											
נב:	הרואה כתם - הרי זו מקולקלת וחוששת משום זוב - דברי רבי מאיר										◆	■
נב:	אין בכתמים משום זוב.										◆	■
נב:	מאן חכמים										^	
נב:	ר' חנינא בן אנטיגנוס היא										!	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ◻ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

		Talmud Navigator										
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
		מאן דאמר										
		נדה-בא סימן										
		מימרא										
כתמים אין בהן משום זב, ופעמים שהכתמים מביאין לידי זיבה. כיצד - לבשה ג' חלוקות הבדוקות לה ומצאה עליהם כתם, או שראתה ב' ימים וחלוק אחד - הן הן הכתמים המביאין לידי זיבה.	דתניא, ר"ח בן אנטיגנוס:									!	◻	נב:
השתא שלשה חלוקות דלאו מגופה קחזיא - חיישינן, ב' ימים וחלוק אחד מיבעיא?										ז		נב:
מהו דתימא - כל כי האי גוונא מביאה קרבן ונאכל, קא משמע לן.										!	◻	נב:
בהא זכנהו ר' חנינא בן אנטיגנוס לרבנן: מאי שנא פחות מג' גריסין במקום אחד דלא חיישינן - דאמר' בתרי יומי חזיתיה, שלשה גריסין במקום אחד נמי - נימא תרתי ופלגא מגופה חזיתיה, ואידך אגב זוהמא דם מאכולת הוא.	רבא:										◻	נב:
ורבנן											ז	נב:
כיון דאיכא לפלוגי בגריס ועוד לכל יומא - לא תלינן.	[רבנן]									!		נב:
ור"ח בן אנטיגנוס ג' גריסין במקום א' הוא דלא חיישינן, הא בג' מקומות - חיישינן? הא אמרת בג' חלוקות - אין, בג' מקומות - לא											ז	נב:
לדבריהם דרבנן קאמר להו, לדידי - בג' חלוקות - אין, בג' מקומות - לא: אלא לדידכו, אודו לי מיהת דהיכא דחזאי ג' גריסין במקום אחד, דאמרין - תרי ופלגא מגופה חזיתיה, ואידך - אגב זוהמא דם מאכולת הוא	[ר"ח בן אנטיגנוס]									!	◻	נב:
ורבנן											ז	נב:
כיון דאיכא לפלוגי בגריס ועוד לכל יומא - לא תלינן.	[רבנן]									!	◻	נב:
הרואה כתם, אם יש בו כדי לחלק ג' גריסין, שהן כגריס ועוד - חוששת, ואם לאו - אינה חוששת.	ת"ר: [ת"ק]										◻	נב:
אחת זו ואחת זו - חוששת.	ר' יהודה בן אגרא אומר משום רבי יוסי:										◻	נב: